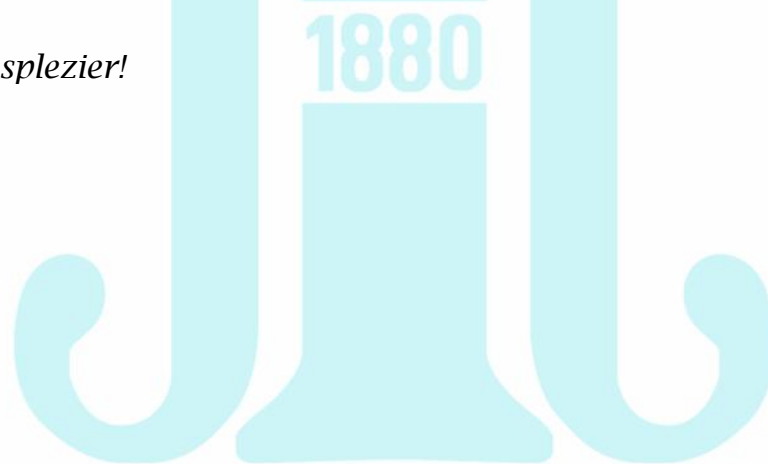

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EDITH EN SIMONE
(versie 2)

Muziektheater in twee delen

door

Ronny Verheyen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2003
Nr. 2417

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEF OP AANVRAAG

OPGELET: het gebruik van de liedjes van Edith Piaf is NIET inbegrepen. Hiervoor dient toelating te worden aangevraagd bij SABAM

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EDITH EN SIMONE* op te voeren moet de naam van auteur *RONNY VERHEYEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2003/0220/028
ISBN 978-90-385-05275

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Ronny Verheyen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleuvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6à22 dames – 5à23 heren – Fig.)

EDITH PIAF

SIMONE BERTEAUT

verdeling van personages over 5 acteurs en 4 actrices : (*cursief is figuratief*)

ACTEUR 1 : Papa Louis - *bezoeker cabaret* - politiemann 1 - Raymond Asso - *mobilisatie* - *bevrijding* - pers America - *passagier vliegtuig* - *Cooney Island* - Robert Lamoureux - Pusher - Dokter.

ACTEUR 2 : *straatfiguratie* - Petit Louis - kelner cabaret - conférencier Padam - *mobilisatie* - *bevrijding* - *voorbijganger America* - *passagier vliegtuig* - *Cooney Island* - Charles Aznavour

ACTEUR 3 : *straatfiguratie* - kelner café - Georges - *mobilisatie* – *Tchang* - *bevrijding* - Marcel Cerdan - Pusher - dokter

ACTEUR 4 : *straatfiguratie* - Louis Leplée - *mobilisatie* - *Lou Barrier* - *bevrijding* - pers America - *passagier vliegtuig* - *Cooney Island* - Lou Barrier - dokter.

ACTEUR 5 : *straatfiguratie* - *bezoeker cabaret* - politiemann 2 - *mobilisatie* - Yves Montand - *voorbijganger America* - *passagier vliegtuig* - *Cooney Island* - dokter - Theo Sarapo

ACTRICE 1 : *straatfiguratie* - *bezoekster cabaret* - krantenverkoopster - *mobilisatie* - *bevrijding* - krantenverkoopster America - *Cooney Island* – *hoertje Bois de Boulogne* - verpleegster.

ACTRICE 2 : *straatfiguratie* - Yvonne Vallée - krantenverkoopster – *mobilisatie* *bevrijding* - krantenverkoopster America - Clown *Cooney Island* - *hoertje Bois de Boulogne* - Verpleegster

ACTRICE 3 : Verpleegster - *bezoekster cabaret* - krantenverkoopster - *mobilisatie* - *bevrijding* - fotografe America - *passagier vliegtuig* - *Cooney Island* - Madeleine - Verpleegster ziekenhuis

ACTRICE 4 : *straatfiguratie* - *bezoekster cabaret* - *mobilisatie* - Andrée Bigeard - *bevrijding* - *passagier vliegtuig* - *Cooney Island* – Marguerite Monnot - verpleegster.

KIND : kleine Edith - ongeveer 8 jaar.

Dit is het absolute minimum om de rollen te verdelen. Bij de première in Antwerpen werden de rollen over 1 man en 1 vrouw meer verdeeld.

DECOR

U kan het werk op een zeer realistische manier brengen. Dit vereist uiteraard een grote techniciteit van de schouwburg. U kan het ook eenvoudig houden door met licht de locaties aan te duiden. De eenvoudige oplossing geniet wel mijn voorkeur, daar de changementen anders te laborieus worden en het tempo uit het stuk dreigen te halen. In beide systemen dient er wel vertrokken te worden van 2 vaste gegevens. Een achtertoneel (een verhoog achteraan op de scène) waar zich de optredens van Edith situeren en een vaste locatie jardin vooraan van de scène (de kamer van Simone) van waaruit ze terugblijkt op haar leven met Edith. Bij de première in Antwerpen bestond het decor uit een grote achterwand, waarin centraal op ongeveer 2.20 m. hoogte een gaasdoek was verwerkt, waarachter zich de lichtbak "Piaf" bevond. Achter deze gaasdoek vonden ook de "verschijningen" van Marcel Cerdan plaats. Voor deze achterwand, onder de gaasdoek, stond een verhoog van een 50 tal cm. hoog en 2 meter breed. Hier gebeurden de optredens van Piaf. Cour en jardin werd een ijzeren constructie gemaakt met ingewerkte ramen, straatlantaarns, lampions, lichtbakken die de verschillende locaties duidelijk maakten. Achteraan zakte de lichtbak "Gerny's" net tot aan de bovenkant van de gaasdoek. Er werden achteraan en vooraan ingangen voorzien. Helemaal cour vooraan was een bank in de zijkant verwerkt die deed denken aan de zitbanken bij de metrouitgangen in Parijs. (buitenscènes spelen zich dus in principe cour vooraan af.) Jardin stond een tafeltje met telefoon en een stereomeubel die de locatie van Simone markeerde. In de ijzeren constructie werd jardin een ruimte voorzien van ongeveer 3 m. op 3 m. waarin het orkest zat. Deze ruimte ging voor een groot stuk in de coulissen, maar door belichting werd deze op de juiste momenten zichtbaar en kon een groot deel van het publiek het orkest zien. De scène was theoretisch in 4 speelvlakken verdeeld (dit vooral met licht). Een verdeling van voor naar achter (voor en achter de eerste ingang cour en jardin) en een verdeling in het midden van de scène, cour en jardin. Dit maakte de scèneovergangen vlot mogelijk. Dus wanneer u in de tekst leest dat het licht kantelt, gaat het speelvlak naar de andere kant van de scène.

Het geheel bestond uit "ijzeren" (uiteraard in hout gemaakte) steunbalken met zware kopvijzen en ijzeren kruisspanten die een indruk gaven van een grote metalen constructie, hierbij een tikje referend naar de Eiffeltoren in Parijs en de Brooklyn Bridge in New York. De verschillende settings werden dan aangevuld met meubels die werden geplaatst en gordijnen die van boven kwamen.

Drie puntspots zijn zeer belangrijk 1 cour vooraan, 1 jardin vooraan, 1 centraal scène.

Bronnen

- Piaf. (biografie van Simone Berteaut)
- Edith Piaf 1915-1963 (collection Im.Phot)
- Histoire de Piaf. (Monique Lange)

E E R S T E B E D R I J F

Scène 1

(Wanneer het zaallicht uit is horen we het orkest een aankondigingsfanfare geven - we horen een conférencier door de zaalboxen)

BAND : Mesdames et messieurs, la direction de l' Olympia est heureuse de vous présenter ce soir à son tour de 1959 : Edith Piaf!!!!

(We zien Edith in tegenlicht naar voor komen – dan in puntspot cour vooraan)

(Muzikale intro : padam tijdens naar voor gaan.)

EDITH : Dit lied draag ik op aan mijn zuster Momone. Ze werd vanmiddag in het ziekenhuis opgenomen wegens een kleine inzinking. C'est L'amour, muziek Marguérite Monnot, woorden van mezelf.

(Inzet : C'est L'amour)

C'est l'amour, qui fait qu'on s'aime

C'est l'amour, qui fait rêver

C'est l'amour, qui veut qu'on s'aime

C'est l'amour, qui fait pleurer

Mais tous ceux qui croient qu'ils s'aiment

Ceux qui font semblant d'aimer

Oui, tous ceux qui croient qu'ils s'aiment

Ne pourront jamais, pleurer...

(Vanaf hier zien we hoe Simone door een verpleegster in een rolstoel wordt opgerold tot in puntspot jardin vooraan - ze is gekleed in een kamerjas van

een ziekenhuis - de verpleegster helpt haar uit de rolstoel en plaatst haar aan "de verteltafel" - deze verteltafel kan ook beschouwd worden als het kamertje waar Simone zich heeft teruggetrokken nadat Edith haar heeft laten vallen)

Dans l'amour, il faut des larmes

Dans l'amour, il faut donner

Et ceux qui n'ont pas de larmes

Ne pourront jamais aimer

Il faut tant, et tant de larmes

Pour avoir le droit d'aimer

(Muzikale verderzetting c'est l'amour ondersteuning tekst Simone)

SIMONE : *(enkel licht op Simone aan de verteltafel)* Dit is het papiertje waarmee zij mij gekocht heeft. *(leest)* Ik, Edith Giovanni Gassion, geboren op 19 december 1915 te Parijs, wonende 105 rue Orfila, van beroep artieste, verklaar hierbij voor onbepaalde tijd, met kost en inwoning, Simone Berteaut te engageren voor een salaris van 15 francs per dag. Gedaan te Parijs op 27 oktober 1931.

(Einde muzikale ondersteuning tekst Simone)

Zij tekende, mijn moeder tekende en voor de rest van mijn leven was ik van haar. Het begin van de grote leugen. Of misschien toch niet? Nooit zal ik het weten. *(even stilte - ze bergt het papiertje zorgvuldig weg)* Zij was nog geen 16 en ik net 15 geworden.

EDITH : *(licht slaat open - ergens op een straat in Parijs - Edith 15 jaar)* Ben jij Simone?

SIMONE : Ja...

EDITH : Pappa vertelde me dat je mijn halfzus bent.

SIMONE : *(ze doet haar kamerjas uit en los van verteltafel in straatscène)* Edith en ik hadden mekaar kort tevoren toevallig ontmoet bij mijn vader in Alverne. *(tot Edith)* Ja, dat vertelde hij mij ook.

EDITH : Fijn om je te ontmoeten.

SIMONE : Ik was behoorlijk jaloers op haar. Ze liep er veel beter gekleed bij dan ik. Enfin, een trui en een rok die haar pasten en eruit zagen of ze speciaal voor haar gekocht waren.

EDITH : Wat doe je?

SIMONE : Niks belangrijks, ik werk op de fabriek en ik verdien 84 francs per week.

EDITH : Kan je zingen?

SIMONE : Ja.

EDITH : Als je dan toch zo goed zingt, stop dan met werken. Kom met mij mee.

SIMONE : Hoe met jou mee? Wat doe je dan?

EDITH : Ik zing op straat.

SIMONE : En brengt dat wat op?

EDITH : Wat dacht je? Als je wil dan neem ik je in dienst.

SIMONE : Wel euh...

EDITH : Wat is het? Ik wacht niet tot morgen, 't is nu of nooit.

SIMONE : *(eerst twijfel en dan)* Goed....

EDITH : Bukken.... bukken

SIMONE : *(Simone gebukt - Edith schrijft papiertje op rug Simone - tegelijk zien we achteraan in spot Pappa Louis met de kleine Edith zich klaarmaken om te mansen)* En toen heeft ze dit papiertje geschreven. Mijn moeder was in de wolken. 15 francs per dag. Ze vond het een hoop geld om de straat te doen. En toen ik haar vertelde dat ik niet eens met venten mee moest, begreep ze er helemaal niets meer van.

EDITH : *(geeft papiertje)* Voilà. Ik hoop dat we samen een hoop lol zullen maken.

SIMONE : En pappa dan?

EDITH : Ik ga van hem weg. Hij pikt al mijn poen in. En daarom neem ik jou in dienst.

SIMONE : *(half tot zichzelf met bijbedenking)* In dienst...??

EDITH : Ja. Je moet met zijn tweeën zijn om op straat te werken, anders nemen ze je niet sérieux. Als je alleen bent dan lijkt het niet op werken, maar op schooien.
(*faux sortie*) Oh.... ja, wat is je sterretenken?

SIMONE : Tweeling... Heeft dat belang?

EDITH : 't Beste dat er is.

Scène 2

(*licht trekt open in straatbeeld rond pappa Louis*)

LOUIS : Kom dat zien, kom dat zien. Geen flauwe kul, geen klatergoud. Hier zal u een artiest aan het werk zien. Zonder vangnet, zonder poespas, een artiest pur sang. Het is mij een eer en een genoegen om voor u een evenwichtsact uit te voeren, die uniek ter wereld is. Edward, de koning van Engeland en de prins van Wales zijn uit hun paleizen gekomen, speciaal om mij te zien. Zelfs de grote Barnum heeft mij gesmeekt om in zijn circus op te treden. Maar weet u wat ik tegen die Amerikaan zei? "Een Parijzenaar is niet te koop. Hou al je geld maar, monsieur Barnum, dan hou ik mijn vrijheid!!"

SIMONE : (*aan verteltafel - tafereel rond pappa Louis bevriest*) En dat deed het hem. De omstanders waren onmiddellijk gecharmeerd en bleven staan. Als er dan genoeg volk stond deed hij zijn act. Snel kregen de mensen door dat het niet veel soeps was en hier en daar verlieten enkelen de cirkel. (*freese beeld komt tot leven - omstaanders gaan richting af*) Als hij dat zag greep hij onmiddellijk in. Hij zou ze niet laten vertrekken voor ze afgedokt hadden. Wat hij deed was eenvoudig, maar geniaal.... Hij nam Edith in het midden van de cirkel en streek met zijn hand over haar hoofd....

LOUIS : En nu, dames en heren, komt mijn dochtertje rond en daarna zal ze, om u te bedanken, 3 achterwaartse salto mortales uitvoeren.

SIMONE : Onmiddellijk had hij terug de aandacht.

VROUW 1 : U kan dat kind toch geen salto mortales laten doen?

VROUW 2 : Dat kan u toch niet doen!!!!

SIMONE : Haar krakkemikkige beentjes konden met moeite haar gewicht dragen, laat staan 3 salto mortales uitvoeren.

LOUIS : Madame, u heeft gelijk. Zou iemand de euvele moed hebben dit kleintje salto mortales te laten maken met veertig graden koorts? Zij is ziek, dames en heren. Haar hoofd gloeit en dankzij uw geld kan ik met haar naar de dokter.

VROUW 2 : Het is onverantwoord met zo'n kind op straat te komen.

LOUIS : Ik weet het madame, maar ik heb geen andere keuze. Haar moeder is een maand geleden helaas aan tyfus gestorven. *(onthutste reactie bij de omstanders)* Maar ik heb mijn eer, belofte maakt schuld. Als er ook maar één onder u het eist, zal zij de 3 achterwaartse salto mortales uitvoeren. *(twijfel bij de omstanders)* Laat degene die het eist zijn hand opsteken. *(twijfel bij omstanders)*

SIMONE : Niemand durfde.... of toch.... *(een heer steekt toch zijn hand op)*

VROUW 1 : Maar, monsieur dat kan u dat kind toch niet aandoen. *(instemming bij het merendeel van de omstanders)*

VROUW 2 : Kijk, ze ziet helemaal bleek.

VROUW 1 : En zo mager.

VROUW 2 : Haar ogen zijn helemaal opgezwollen.

HEER 1 : Ik heb betaald en ik wil het zien.

VROUW 3 : Monsieur heeft gelijk. De man heeft zelf gezegd dat zij het zou doen.

VROUW 1 : Maar heeft u dan helemaal geen hart in uw lijf? *(er ontstaat ruzie)*

LOUIS : Mesdames, monsieur. Maakt u alsjeblieft toch geen ruzie om ons. De dames hebben gelijk. Mijn dochter is inderdaad niet in een toestand om de 3 achterwaartse salto's voor u te vertonen. Maar monsieur en madame daar hebben ook gelijk. Ik heb het beloofd en daarom zal mijn dochter als tegemoetkoming voor u.... zingen.

SIMONE : Hij pakte de totaal verbouwde Edith bij haar schouders en plaatste haar in het midden.

LOUIS : Zing, liefje...

KLEINE EDITH : C'est nous les mômes, les mômes de la cloche

Clochards qui s'en vont sans un rond en poche

C'est nous les paumées, les purées d'paumées

Qui sommes aimées un soir n'importe où

SIMONE : *(Accordeon valt in - beeld van omstanders bevriest - enkel zien we pappa Louis met de kleine Edith uit de groep komen - vooraan ledigt pappa Louis verbaasd het bekertje - kleine Edith graait naar het geld en krijgt een oplawaai van haar vader- licht verteltafel)* Dat was de eerste keer dat Edith op straat zong. Later zou zij ware samenscholingen veroorzaken. Ik had graag samen met haar gezongen, maar zij besliste daar anders over. Als ik er op terugkijk waren die jaren de mooiste van mijn leven. Die vrijheid, dat onbezorgde. In mijn herinnering hadden we nooit honger, regende het nooit, was het nooit winter. Het was altijd: "La vie en Rose"

(Volwassen Edith heeft plaats overgenomen van kleine Edith - Als zij begint te zingen begint het beeld opnieuw zeer vrolijk te bewegen - sommigen dansen - sommigen klappen mee op de maat)

GROTE EDITH : C'est nous les mômes, les mômes de la cloche
Clochards qui s'en vont sans un rond en poche
C'est nous

Scène 3

(We zien Simone oplopen tot vooraan - centraal de scène - Edith verlaat haar plaats abrupt en stormt woedend naar voor)

EDITH : Momone, waar heb jij in godsnaam gezeten? Ik sta me hier al een uur rot te zingen. *(de omstanders verdwijnen)*

SIMONE : Sorry, ik heb me overslapen. Ik Ben vannacht een gast tegengekomen... Een legionair.

EDITH : We hadden om 9.00 uur afgesproken.

SIMONE : Edith, je had hem moeten zien in zijn uniform.

EDITH : Hij zal het niet lang aangehad hebben, zeker?

SIMONE : Hij zou zeker in je smaak gevallen zijn. Breed van boven en dan zo'n kontje.... Hij heet Riri.

EDITH : Je weet verdomme dat ik voor 10.00 uur geen stem heb.

SIMONE : Als je wil dan haal ik koffie en Pernod.

EDITH : Heb je geld?

SIMONE : Nee.

EDITH : Zing het dan eerst bij mekaar.

SIMONE : Maar...

EDITH : Je hebt gehoord wat ik gezegd heb, zing het eerst bij mekaar.

SIMONE : Doe je nu zo vanwege die legionair? Als je wil dan stel ik je vanavond aan hem voor.

EDITH : *(doet alsof)* Pfft.... een legionair. Wat heb je daar nu aan?

SIMONE : Ze zijn meestal knap en.... goed getraind.

EDITH : Ze zijn niet veeleisend, wil je zeggen.

SIMONE : Voor hen besta ik tenminste. Zij kijken naar me en dan heb ik het gevoel dat ik mooi ben. Als zo'n vent dan naar je kijkt dan.... *(pfft reactie - plagerig)* Je kan het niet hebben, hé. Kom, geef maar toe. Je kan het niet hebben dat ik er altijd de mooiste uitpik.

EDITH : Wat jij 's nachts doet gaat me geen bal aan. Al passeert er een heel regiment in slagorde door je bed. Het enige wat ik wil is dat jij hier om 9.00 uur bent om 10 francs gorgelgeld bijeen te zingen. Daarvoor heb ik je aangenomen.

SIMONE : En om lol te maken, dat heb je zelf gezegd.

EDITH : Samen, dat heb ik gezegd.

SIMONE : En die 260 francs van gisteren dan?

EDITH : Die is op.

SIMONE : 260 francs???

EDITH : Ja, ik heb alles opgegeten.

SIMONE : 260 francs opgegeten?? Alleen???

EDITH : Ik moest toch iets doen terwijl jij met je verdomde soldaat...

SIMONE : Verdomme, Edith. Jij spendeert meer dan 200 francs in een restaurant en mij geef je 15 francs per dag.

EDITH : Heb je ze niet gekregen misschien???

SIMONE : Jawel, maar hoe wil je dan ooit rijk worden?

EDITH : Dat interesseert me niet.

SIMONE : Jou misschien niet, maar mij wel. Later wil ik zo'n grote witte wagen, zoals je ze soms op de Champs Ellysées ziet rijden, met een grote zwarte chauffeur.

EDITH : Is 't om de wagen te doen, of om de chauffeur?

SIMONE : Alle twee.

EDITH : Wel dan denk ik dat je d'r beter aan doet om een kaars te gaan branden in de kerk van zuster Theresia van 't kindeke Jezus. Als 't van mij moet afhangen zal je naar je zwarte pik kunnen fluiten. En begin nu maar.

SIMONE : Waarmee?

EDITH : Zingen. *(vertrekt richting af)*

SIMONE : Foert. *(ze zet een neus achter de rug van Edith en zet zich aan verteltafel)*

(muzikaal fragment : le légionnaire)

Scène 4

(Edith zet zich aan een terras-setje - Petit Louis komt opgefietst en remt - zet fiets weg)

PETIT LOUIS : Ben jij hier uit de buurt?

EDITH : Nee, van Ménilmontant.

PETIT LOUIS : Daarom dat ik je nog nooit gezien heb?

EDITH : Ja, daarom.

PETIT LOUIS : Wil je niks van me drinken?

EDITH : Dat hangt ervan af.

PETIT LOUIS : Waarvan?

EDITH : Of ik er zin in heb.

PETIT LOUIS : En heb je d'r zin in?

EDITH : In drinken?

PETIT LOUIS : Ja...

EDITH : Dat weet ik nog niet.

PETIT LOUIS : *(zet zich)* Goed dan. *(roept naar achter)* Twee Pernod.

EDITH : Ik zei je toch dat ik het niet weet.

PETIT LOUIS : Wie zegt dat er één voor jou is. Ik bestel er altijd twee, eentje voor de dorst en eentje om het af te leren.

EDITH : *(even uit haar lood)* Ah... *(herstelt zich en roept naar achter)* Vier dan.

PETIT LOUIS : *(lacht even)* Jij bent ook niet van gisteren.

EDITH : Nee, van vandaag, morgen en overmorgen.

PETIT LOUIS : Hoe heet je?

EDITH : Edith.

PETIT LOUIS : Da's een Engelse naam.

EDITH : Ja, mijn moeder heeft me genoemd naar een Engelse spionne: Edith Cavell of zoiets. Ze vond dat het gedistingeerd klonk.

PETIT LOUIS : Ik heet Louis.

EDITH : Zoals mijn vader.

PETIT LOUIS : Maar iedereen noemt me Petit Louis omdat....

EDITH : je de kleinste van de familie bent. (omdat je niet tegen de Eiffeltoren opkan)

PETIT LOUIS : *(lacht)* Juist ja.

EDITH : Dat komt dan goed uit. *(staat recht om te tonen hoe klein ze is)*

PETIT LOUIS : Ja.... Wat doe je?

EDITH : Ik zing.

PETIT LOUIS : En brengt dat wat op?

EDITH : Ik red me.

PETIT LOUIS : Dat zal wel.... Ik ben metser. Dat is mijn vak. Maar momenteel heb ik geen werk, dus heb ik me een bakfiets aangeschaft en speel voor kruier in de buurt. *(trots)* Ik denk dat ik nooit nog iets anders zal doen.

EDITH : Omdat je vrij bent?

PETIT LOUIS : Nee, omdat ik nog nooit zo veel verdiend heb als nu. *(enthousiast)* Soms wel tot 150 francs per week.

EDITH : *(speelt het enthousiasme mee)* 150 francs per week!!!!

PETIT LOUIS : Ja, en dat is nog niet alles. Ik heb zoveel werk dat ik ga uitbreiden. Ik koop een paar bakfietsen bij en laat een paar kameraden rijden op commissie. En zo verder en verder, tot we heel Parijs onder controle hebben. En dan hoef jij nooit meer te zingen.

EDITH : Héla, héla.... lopen we hier niet een beetje hard van stapel?

PETIT LOUIS : Dat zingen brengt toch niets op.

EDITH : Nee? Tussen de 250 en de 300.... per dag.

PETIT LOUIS : *(onthutst)* Per dag?

EDITH : Ja...

PETIT LOUIS : En zing je elke dag...?

EDITH : 7 op 7

PETIT LOUIS : Dan ben je stinkend rijk...

EDITH : Nee, ik heb niks. Geld is toch niet belangrijk. Je zingt het bij elkaar en daarna geef je het uit. Dat is alles.

PETIT LOUIS : Jij bent een rare.

EDITH : Dat hebben er nog al gezegd. Wat is je sterrenteken?

PETIT LOUIS : Schorpioen.

EDITH : 't Beste dat er is.

KELNER : *(op met 4 pernods)* Alsjeblieft.

PETIT LOUIS : Dank je. *(neemt portefeuille om te betalen)*

EDITH : Nee laat maar. *(zij betaalt)*

PETIT LOUIS : Maar...

EDITH : Jij met je 150 in de week.

PETIT LOUIS : *(een tikje verongelijkt)* Zeg...

EDITH : Maar ik vind het niet erg. Je bent aardig. En daarvoor hoef je geen poen te hebben. *(drinkt de 2 glazen in één teug leeg)* Garçon, vier pernod.

(Zacht verduistert het licht op het terras, terwijl Simone haar tekst zegt zien we hoe Edith precies uitvoert wat Simone in het begin vertelt. Vanaf half de repliek zien we de verleidingspogingen van Edith. Het licht komt op bij Simone.)

SIMONE : Ze duwde d'r haar op, zoals ze dat zo vaak in de bioscoop had zien doen. Ze deed van die afgrijselijk rode lippenstift op en ze trok aan haar truitje. In haar ogen was de onrust van de liefde. Elke keer wanneer Edith van iemand hield werd ze weer 16. Het was altijd de eerste en de laatste liefde, éénmalig en voor altijd. Zij geloofde in liefde op het eerste gezicht.

(het licht op Edith en Petit Louis verdwijnt)

En eenmaal ze haar man had, vrat ze zich op, ze werd jaloeers, heerszuchtig, ze twijfelde, ze sloot haar mannen op. Ze was gewoon te veeleisend. Zij gaven haar een pak rammel en zij bedroog hen. En na de scheldpartijen en de ruzies bloeide ze opnieuw open en begon het iedere keer van voor af aan. Dat was liefde voor haar. *(Simone recht en in naar de kamerscène - licht kantelt)*

Scène 5

(We bevinden ons in een eenvoudige kamer, het is avond - we zien een man de kamer verlaten nadat hij geld op het bed heeft gelegd - Edith kleedt zich aan achter scherm. Simone gaat in naar de kamer - even genante situatie)

MAN : Goeieavond. *(doet zijn hemd vast)*

SIMONE : Goeienavond..... *(man gaat weg)* Edith!!! En Petit Louis dan?

EDITH : Als de liefde lauw wordt, moet je de boel zo af en toe eens opwarmen.

SIMONE : Je doet wat je niet laten kan. *(neemt geld even vast - Edith op)*

EDITH : Liefde is geen kwestie van eerlijkheid, maar een kwestie van hoeveelheid. En als Petit Louis ons morgen opnieuw naar het atelier stuurt, lap ik hem dezelfde klotenstreek.

SIMONE : Maar ik kan toch gaan zingen. Mij kan Petit Louis toch niet dwingen om in het atelier te werken.

EDITH : Als ik parelkransen moet maken, dan jij ook. Vergeet niet dat ik voor je getekend heb bij je moeder.

SIMONE : Je kan niet eens mijn 15 francs per dag betalen.

EDITH : Ah nee? Hier. *(neemt geld van het nachttafeltje)* Net verdiend.

SIMONE : Je wil gewoon niet dat ik ga zingen en ik zing net zo goed als jij. Ze hebben me het dikwijls genoeg gezegd.

EDITH : Riri zeker, om daarna met je in de keef te kunnen duiken.

SIMONE : Jij wil dat al de aandacht naar jou gaat. Een klein beetje voor mij kan je niet verdragen. Je bent gewoon jaloers.

EDITH : *(om aan de discussie een einde te maken)* Ja, je hebt gelijk. Je zingt zeker zo goed als ik.

SIMONE : Ik ben blij dat je tenminste toegeeft. *(even stilte)*

EDITH : Weet je, als jij zong, hé, zo 's morgens vooraleer ik mijn stem terug had van de vorige dag, dan ging ik soms een beetje verder op een bank zitten, en ik luisterde naar je.

SIMONE : *(opgetogen)* Ja?

EDITH : Ja, zonder dat jij het wist. En als ik je dan bezig zag was het net of ik pappa zag.

SIMONE : Pappa?

EDITH : Ja.... Jij lijkt geweldig op hem, weet je. Hij kende de straat, elk stukje trottoir dat het meeste geld opbracht. In het vak ging hij door voor een kerel die de goeie plekjes kende. Un vrai. Als je zei dat je de dochter van Louis Gassion was, dan had je automatisch recht op een soort van respect. Je was iemand... Soms mis ik hem. Raar, hé. Ik heb hem zelf buitengekipperd en toch zijn er van die dagen... *(korte stilte)* Momone,... ik ga een kind krijgen.

SIMONE : *(blij verrast)* Een kind.... Edith.... een kind!!!!

EDITH : Is dat niet fantastisch, Momone

SIMONE : Natuurlijk, Edith. Voor wanneer?

EDITH : Binnen 6 maanden.

SIMONE : Zo lang nog!!!

EDITH : Oh, ik ben zo gelukkig.

SIMONE : Ik ook. Ik hoop dat het een meisje wordt.

EDITH : Ik ook.

SIMONE : Edith, maar dan moeten we van alles gaan kopen.

EDITH : Hoe?

SIMONE : Wel ja, we kunnen zo toch geen kind houden. We hebben van alles nodig: luiers, onderleggers, kleedjes. Je kan haar toch niet in haar blote kont laten rondlopen.

EDITH : Waar moet ik dat halen?

SIMONE : En een kinderwagen.

EDITH : Maar ik heb geen geld.

SIMONE : Dan gaan we het nu verdienen.

EDITH : Nu?

SIMONE : Als we gaan zingen hebben we het zo verdiend.

EDITH : Maar, petit Louis.

SIMONE : Naar de hel met Petit Louis. Laat ons gaan zingen.

EDITH : Oh, Simone. Ik vind het zo fantastisch dat wij samen een kind krijgen.

(black out)

(Onmiddellijk inzet : Mon Apéro)

(Licht aan achteraan de scène en we zien Edith ruggelings zaal naar de straat zingen - Simone staat een tikje opzij met de kinderwagen.)

EDITH : On peut donner des leçons de morale

Quand on possède bonne soupe et bon feu

Mais quand on ne possède que peau de balle

On prend son plaisir où l'on peut

Dans le quartier on me blague

Je suis un pilier de bistrot

Scène 6

(Petit Louis stormt woedend de scène op - neemt Edith bij haar haar en sleurt haar tot vooraan - geeft haar een klap zodat ze op de grond valt)

PETIT LOUIS : Ik heb gezegd dat ik niet wil dat je nog op de straat zingt.

EDITH : Zo heb ik altijd mijn brood verdiend.

PETIT LOUIS : Ik zal je leren je brood verdienen. *(hij neemt haar vast, sleurt haar op de grond en geeft haar een flink pak rammel)*

SIMONE : *(wil tussenbeide komen)* Maar petit Louis...